

И остали песници данашње Словеније показују лепе и разноврсне таленте који су у јеку развоја, али који још нису дали своју пуну меру. Најистакнутији су међу њима: Алојзије Градник, Аншон Дебелак, Фран Албрехт, Иван Албрехт, Цвешко Голар, Фердо Козак, Аншон Новачан и др.

О најмлађим песницима рано је још говорити. Они припадају најмодернијим књижевним правцима и тек се почињу јављати и развијати. Међу њима ипак видно место заузима рано преминули Сречко Косовел, изразити козмичар Миран Јарц и Аншон Водник, католички мистичар.

Међу садашњим новелистима отскочио је својом приповедачком рутином и елегантним стилем даровити Владимир Левстик. Песник балада у почетку свога књижевног рада, бацио се доцније на новелу са интересантним предметима из области психопатологије („Осуђеници“ „Обсојенци“), на приповетку („Гадје гнездо“), на роман („Репатица“, „Записки Тине Грамонтове“, „Хилариј Пернат“) и на превођење руских и француских писаца. Последње његово дело, изишло у издању Водникове дружбе „Правда чекића“ („Правица кладива“), узбудљива слика ратних прилика у Словенији, показује став клерикалаца према Србима за време светскога рата.

Са успехом раде на новели и роману још: Алојз Крајгер, Иван Лах, Иван Шорли, Ксавер Мешко, Фердо Козак, Фран Говекар, Аншон Новачан и други. Јуш Козак је данас најплоднији словеначки новелиста. Иван Прегел у својим романтичним историским романима и новелама без сентименталности покушава на нов начин да изнесе тесни однос између човека и земље, борбу тела и духа — све то задахнуто великим хришћанским оптимизмом. Фрања Финжгар још пише популарне историске романе и новеле које имају снаге и пластике. Тако исто и приповетке из сеоског живота.

Драма, на којој је социалиста и натуралиста Ешбин Криштан радио пре свога одласка у Америку под утицајем Ибзена, нема сада значајнијег представника. На њој раде: Гоља, Ремец, Мајцен, Јален, Лесковец, Финжгар, Крајгер, Дешела и Гангл.